

možno však pokládati námitky podle § 96 nař., právě tak jako příkaz k plnění nemá povahu rozhodnutí, jež má na mysli hlava IV. nař. Vzhledem k tomu není ovšem vadou, neobsahuje-li nař. výměr v té své části, ve které obsahuje příkaz k plnění, právního poučení.

Jestliže však st-lka nevyčerpala cestu obrany proti nař. výměru, jak je jí poskytnuta ve formě námitek v § 96 nař. č. 8/1928 Sb., pak sluší stížnost označiti s hlediska § 5 zák. o ss za nepřipustnou a proto ji odmítnouti.

Pokud stížnost brojí proti povinnosti st-lce uložené, zříditi chodník, resp. obrubu chodníku, meritorními námitkami, jde zcela mimo vlastní obsah nař. výměru, který je založen na tom, že zmíněná povinnost byla jí současně intimovaným rozhodnutím zem. úřadu pravoplatně uložena, takže v nař. výměru se otázka meritorní vůbec neřeší. Proto je zcela nemístná námitka stížnosti, že nař. výměr odporuje zásadě ne bis in idem, a jsou nepřipustné veškeré námitky, jež týkají se merita věci.

Č. 12.022.

Stavební právo (Čechy). — Řízení správní: Předpisy vl. nař. č. 8/1928 Sb. platí pro řízení před úřady politickými ve věcech stavebních, neplatí však pro řízení před úřady samosprávnými jako stavebními.

(Nález ze dne 11. září 1935 č. 17.973/33.)

Prejudikatura: Boh. A 10.710/33, 11.426/34.

Věc: Dr. Eduard F. a Betina F. v P. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku ve věci stavební.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Proti povolení k přístavbě předsině u altánu, udělenému Janě N. v R., podali st-lé jako sousedé odvolání k okr. úřadu Prahavenkov. Odvolání bylo výměrem tohoto úřadu z 30. května 1932 odmítnuto jako opožděné s odůvodněním, že výměr měst. úřadu v R. byl st-lům doručen dne 9. září 1931, odvolání bylo však podáno u téhož úřadu dne 24. září 1931, tudíž již po uplynutí zákonné 14tí denní lhůty odvolací. St-lé odvolali se proti tomuto výměru k zem. úřadu a dovoľávali se toho, že odvolání proti výměru měst. úřadu bylo podáno na poštu ve lhůtě odvolací, takže vzhledem k § 75 nař. č. 8/1928 je nutno je pokládati za včas podané. Zem. úřad v Praze výměrem ze 16. února 1933 odvolání zamítl jako neodůvodněné, při čemž v důvodech uvedl, že u odvolání z výměru stav. úřadu I. instance se dny poštovní dopravy do odvolací lhůty nepočítají a že poukaz na ustanovení § 75 nař. č. 8/1928 Sb. není na místě, ježto cit. ustanovení platí jen pro řízení před úřady politickými.

Stížnost vytýká uvedenému rozhodnutí zem. úřadu v Praze nezákonnost, pokládajíc za nesprávné, že se dny poštovní dopravy do odvolací lhůty nepočítají, neboť nař. č. 8/1928 Sb. vztahuje se prý také na řízení před obecními úřady ve věcech stavebních.

Zřejmá bezdůvodnost této námitky je patrná z § 1 odst. 1 cit. nař. č. 8/1928 Sb., podle něhož nař. upravuje — s výjimkami v něm stanovenými — řízení, které provádějí blíže označené úřady ve věcech náležejících do působnosti politických (státních policejních) úřadů. Mezi úřady, které nařízení č. 8/1928 Sb. dále taxativně vypočítává, nejsou úřady samosprávné uvedeny. Nevztahují se tedy předpisy nař. č. 8/1928 Sb. na řízení před samosprávnými úřady a nelze jich na toto řízení ani analogicky použít (srov. Boh. A 10.710/33, 11.426/34).

Stížnost dovolává se ovšem pro potvrzení svého stanoviska té okolnosti, že v témž stav. řízení stanovil okr. úřad Praha-venkov svým rozhodnutím, blíže citovaným, pro odvolání lhůtu 15 dní, ač ve věcech stavebních byla dosud lhůta 14 dnů. Z toho stížnost dovozuje, že nař. č. 8/1928 Sb. se vztahuje také na řízení před stav. úřady. Avšak stížnost přehlíží, že podle jejích vlastních údajů šlo v případě, jehož se dovolává, o rozhodnutí úřadu okr., tedy úřadu politického v § 1 odst. 1 nař. č. 8/1928 Sb. výslovně jmenovaného. Pro řízení před tímto úřadem platí ovšem v plném rozsahu předpisy nař. č. 8/1928 Sb., třebaže šlo o záležitost stavební (srov. Boh. A 11.426/34). Z okolnosti však, že na řízení před úřady politickými, rozhodujícími ve věcech stavebních, dlužno použít ustanovení nař. č. 8/1928 Sb., neplyne nijak, že by tato ustanovení platila i pro řízení před úřady samosprávnými.

Č. 12.023.

Stavební právo: Úprava žumpy s ohledem na nemovitost sousední podle stav. statutu býv. župy nitranské z r. 1925.

(Nález ze dne 11. září 1935 č. 22.597/33.)

V ě c: Nathan D. v T. proti zemskému úřadu v Bratislavě o umístění žumpy.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Na stížnost souseda Viléma St., že ze záchodu st-lova vytéká kal do jeho dvora a sklepa, uložil okr. úřad v Topolčanech st-li podle § 154 stav. statutu býv. župy nitranské výměrem z 27. června 1932, aby do dvou měsíců umístil svou záchodovou žumpu, přiléhající těsně k hraniční zdi domu Viléma St. v T., ve vzdálenosti 2 m od této hraniční zdi tak, aby vyhovovala zdravotním předpisům. V důvodech bylo uvedeno, že v důsledku toho, že záchod jest postaven těsně u hraniční zdi, výkaly z něho přetékají do sklepní místnosti Viléma St., kde zápachem znečišťují uložené tam potraviny, na druhé straně protékají zdi po jeho dvoře těsně před cukrářskou dílnou a pekárnou a způsobují hromadění much, jež jsou s to infikovati výrobky.

Odvolání st-le z tohoto výměru zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím zamítl, opraviv jej toliko v tom smyslu, že se st-li ukládá, aby